

Izhaja
dvakrat na mesec
ter stane za vse
leto 1 K 60 vin.,
za pol leta 1 K.

Naročnina in inserati
blagovolijo naj se
poslata upravništvu
„Rodoljuba“ v Lju-
ljani, vse spisi in
dopisi pa uredni-
štvu „Rodoljuba“.

RODOLJUB

Za oznanila
plačuje se od štiri-
stopne petit-vrste
16 vin. če se enkrat
tiska; 24 vin. če
se 2krat, in 30 vin.
če se 3krat ali več-
krat tiska.

Pisma izvolijo naj
se frankirati.
Rokopisi se ne
vračajo.

8. štev.

V Ljubljani, dne 21. aprila 1904.

XIV. leto.

Mestna hranilnica ljubljanska.

V našem času so nastali vsi denarni zavodi slovenski. Poprej jih ni bilo in slovenski narod je bil popolnoma odvisen od nemških denarnih zavodov. S probujeno narodno zavestjo začeli smo se otresati tujega varuštva, začeli smo snovati svoje denarne zavode. Ako danes pogledamo to kratko dobo, moramo vendar biti ponosni na uspehe. V kratki dobi dosegli smo mnogo. Samo one posojilnice koroške, kranjske, štajerske in primorske, katere so v »Zvezi slovenskih posojilnic v Celju«, imele so leta 1902. vlog čez 50 milijonov kron. Ne omenjamo drugih posojilnic, katere tudi reprezentujejo obilo milijonov.

Slovenske hranilnice so jako mlade. Izmed njih šestorice je najstarejša mestna hranilnica ljubljanska. Najstarejša je, a tudi najmočnejša v gmočnem oziru med posestrimi. Leta 1902. imele so vse slovenske hranilnice premoženja 24,998.649 K 35 vin. Letos je imela mestna hranilnica ljub. sama vlog 18,147.856 K 60 vin. Vidi se torej, kako krepko in trdno stoji in da uživa neomejeno zaupanje slovenskega naroda.

Ali s tem ni naše delo končano. Slovenske hranilnice še nimajo dovolj življenske moči. Uvažujmo samo to. Na Kranjskem sta n. pr. samo dve nemški hranilnici, kateri sta imeli leta 1902. vlog 66,096.825 K 82 vin. Imeli sta torej 41 milijonov denarja več nego vse slovenske hranilnice. Na Koroškem in Štajerskem pa je še več nemških hranilnic, a vse te nemške hranilnice so postojanka nemške narodnosti.

Slovinci se premalo uvrščujejo v svojih denarnih zavodih. Ne upoštevajo njih vpliva v društvenem in političnem življenju. Danes se svet, države in narodi osvajajo ne samo z orožjem, nego tudi z denarjem. Pomnijo naj to narodi, kateri žive pomešani z drugimi. Francija si je n. pr. vsled francosko-angleške pogodbe podjarmila marokanski sultanat le s tem, da mu bode dala zajem 60 milijonov frankov ter zato sama pobirala carinske dohodke v Maroku. V malem okvirju pomenjajo isto slovenski denarni zavodi. Kolikor več bomo imeli denarja, toliko večja bode naša samostalnost in naš gmočni napredek, s katerim je tesno spojen duševni napredek.

Mesto Ljubljana je duševno in kulturno središče vseh Slovencev. Nič ne bodemo pretiravali, ako rečemo, da bode mestna hranilnica ljubljanska največja pospeševalnica in čuvarica tega središča. Osnovana je, da podpira male vlagatelje, to je, da jim obrestuje vloge na eni strani, na drugi strani pa ji je poklic, da podpira slo-

venske kmetije s tem, da jim prihitva na pomoč s posojili pod ugodnimi pogoji. A kot kroja tega poslovanja je nje zaslužek, dobiček, s katerim bode pospeševala občekoristne občinske naprave ljubljanske, zlasti kulturne težnje in ideale ter bode s tem krepila moč in razvitek slovenskega duševnega središča, bele Ljubljane.

V tem pogledu ima torej mestna hranilnica ljubljanska eminentno kulturno nalogo in zato se mora zanjo zanimati vsak zaveden rodoljub slovenski. Sredstev imamo toli obilo, da se vsi naši zavodi lahko sijajno razcvitajo in da lahko skrbimo tudi za zavode ob jezikovnih mejah, kajti ti-le so tudi važna predstraža in postojanka gmočne neodvisnosti slovenskega naroda.

Štirinajst let je sicer kratka doba za večjo skupino ljudi, ali da se da tudi v kratki dobi mnogo doseči, to nam kaže razvoj mestne hranilnice ljubljanske. Priznati smemo s posebnim zadovoljstvom, da je storila znatne korake. Premoženja ima čez 18 milijonov kron, a kako umno in sprétno upravlja nje vodstvo s tem premoženjem, vidimo iz tega, da se je doslej nabralo rezervnega zaklada 611.735 K 90 vin. To je že znatna svota. Sigurno se razvija in nas ni treba nazivati proroke, ako pravimo, da se od leta do leta bolj približuje onemu težko pričakovanemu momentu, ko bode s svojimi zakladi mogla in smela stopiti pred narod ter položiti na žrtvenik domovine obilni sad svojega delovanja.

Letos si dozida mestna hranilnica ljubljanska svojo lastno palačo, katera bode vidno znamenje nje krepkega gmočnega napredka. Da se zavod sploh zdravo razvija, gre zasluga neumorno delujočemu hranilničnemu upravnemu odboru, zlasti ravnateljstvu in njega predsedniku g. Vasu Petričiču.

Spoznajmo Slovenci, da je v Ljubljani le ena hranilnica naša slovenska, in da je le en prapor, pod katerim se nam je zbirati. Slovenci, pod slovenski prapor!

Vojna na Daljnem vzhodu.

Izpred Port Arturja.

Posebni poročevalec ruskega brzojavnega agentstva javlja iz Port Arturja: V noči na 13. t. m. je odplul oddelek naših torpedovk na morje in naletel na sovražne torpedne ladje. Tri japonske torpedovke so obkolile našo torpedovko »Bezstrašni« in jo potopile. Že preje je odplul iz pristanišča nje na pomoč »Bajan«. Japonske torpedovke so se umaknile, a skoro na to se je pojavila na mestu japonska eskadra. Ob

8. uri zjutraj je zapustilo naše brodoge pristan in odplulo proti Japoncem, ki so se jeli umikati. Kmalu pa so se pojavile nove japonske vojne ladje, 16 na številu. Naša eskadra se je vrnila na redno in se postavila v bojno vrsto. Bilo je okoli 10. ure dopoldne, ko se je pripetila pod oklopnico »Petropavlovsk« strahovita eksplozija. Dve minuti pozneje je so ladjo že pokrivali valovi. Oklopnica »Pobjeda« je bila poškodovana na srednjem krovu in se je umaknila v pristan, kjer se je usidrala. Japonske ladje so se razdelile v dva oddelka in izginile z obzora.

Angleški listi pa poročajo o bitki pred Port Arturjem tele podrobnosti: Japonske torpedovke so se ponoči tihotapsko približale Port Arturju in se skrile za bližnjimi skalnatimi otoki. Ko je admiral Makarov odplul iz pristanišča, so ga napadle za hrbtom. Obenem pa se mu je približalo tudi ostalo japonsko brodoge. Makarov je dal takoj povelje: »Nazaj v luko!« Vse ladje so se takoj umaknile. Tudi admiralska ladja se je obrnila. V istem hipu jo je zadel japonski torpedo, ki ji je razdjal večji del oklopa. Drugi torpedo je udril v notranjost ladje, kjer so bile shranjene eksplozivne snovi. V istem hipu se je zaslíhal strahovit pok in oklopnica je zletela več sto metrov visoko v zrak. Ladja se je potopila v 2½ minute. Veliki knez Ciril je stal v trenutku eksplozije na krovu in skočil v morje, kjer se je oklepal plavajočih desk in jaborov, dokler ni do njega priplula ruska torpedovka in ga rešila. Kar se je moštva rešilo, so vsi sami priplavali v luko, dasi so bili vsi ranjeni. Od posadke 835 mož, ki je bila pod krovom, se ni nikdo rešil. Makarova in njegov štab je razstreljivo raztrgalo na kose. Nekoliko ur pozneje so baje našli roko admirala Makarova.

Kakor pa se iz Petrograda poroča, ni utonilo na oklopnici 835 mož marveč samo 500.

»Daily Express« se poroča iz Niučvanga, da je bil tamkaj vtis vesti o pogibelji »Petropavlovsk« strahovit. Posadka v Port Arturju je baje popolnoma obupana. Vsak trenotek se pričakuje, da bodo Japonci Port Artur znova napadli. Mnogo se že govori, da je sploh nepotrebno se še nadalje držati v Port Arturju. Japonska mornarica je popolnoma izginila z obzorja. Misli se, da se je admiral Togo umaknil v varno pristanišče, da bo dal popraviti poškodovane ladje.

Iz Berolina se poroča, da bo poveljnik »Petropavlovsk«, kapitan Jakovljevič, postavljen pred vojno sodišče. Če pa bo to mogoče, je veliko vpra-

šanje, ker je baje tako nevarno ranjen, da se njegovo življenje šteje samo po urah.

Nov napad na Port Artur.

Iz Čifua se poroča, da se je v četrtek cel dan slišalo gromenje topov pred Port Arturjem, drugo poročilo pa pravi, da so Japonci od zjutraj do popoldne Port Artur bombardirali. Japoncem se je baje posrečilo, na večer v bližini Port Arturja izkrcati vojake in topove.

O smrti admirala Makarova.

Iz Petrograda prihaja nepotrjena vest, da je Makarov izvršil samomor. Pripoveduje se, da se je admiral, ko je »Petropavlovsk« zadelo več torped in ko je bilo vse brodoge, zlasti pa 2 križarki v nevarnosti, da bi jih Japonci obkolili in uničili, v svoji kabini ustrelil. Smrt admirala Makarova je povzročila na ladji strahovito zmedenost. Skoro nato pa je prodril v skladišče smodnika japonski torpedo in oklopnica je zletela v zrak. Govori se, da so bili v vojnih krogih ogorčeni radi postopanja admirala Makarova, ker je na vsak način hotel izzvati odločilno bitko.

Admiral Skridlov naslednik Makarova.

Kakor smo že bili brzojavno sporočali, je car Nikolaj že imenoval za naslednika nesrečnega Makarova — admirala Skridlova, poveljnika črnomskega vojnega brodoge.

Nikolaj Ivanovič Skridlov se smatra nele kot eden najbolj izobraženih in nadarjenih pomorskih častnikov, ampak tudi kot nadarjen diplomat, ki se ume iz najtežavnejših položajev rešiti z diplomatično premetenostjo. Rojen je bil, kakor smo že bili navedli, leta 1844. in je dovršil pomorsko častniško šolo l. 1862. z odličnim uspehom. Prvi dve leti je služil pri baltiški mornarici; ker je v Kronštatu na junaški način rešil prigrdom velikega viharja iz valov nekega mornarja, je bil imenovan za poročnika. V rusko-turški vojni l. 1877. je Skridlov s svojo malo ladjico »Šutka« z uspehom napal veliko turško oklopnico in bil ranjen. Za ta junaški čin ga je car Aleksander II. odlikoval z redom sv. Jurja. Po končani vojni, v kateri si je stekel toliko zaslug, je bil imenovan za kapitana in prideljen v službovanje fregati »Svetlana«. L. 1886. je postal kapitan I. reda in poveljnik križarke »Dmitrij Donskoj«. L. 1889. je znova avanziral in bil imenovan poveljnikom oklopnice »Gangut«. Štiri leta pozneje je postal podadmiral, l. 1894. pa je bil imenovan za glavnega nadzornika za proizvodnjo podmorskih min. V tej lastnosti se je Skridlov najbolj odlikoval in je v rusko mornarico vpeljal posebno vrsto torpednih uničevalk. L. 1898 je bil imenovan za poveljnika sredozemske eskadre, ki se je udeležila pacificiranja otoka Krete,

Da se je ustaja tako hitro poglela, je največ zasluga admirala Skridlova. V priznanje teh zaslug ga je volilo glavno mesto Grške, Atene, za svojega častnega meščana. L. 1900. je Skridlov postal poveljnik ruske vojne eskadre na Daljnem Vztoku, kjer je ostal tri leta in natančno proučil vse razmere v vzhodni Aziji. Ko so se lansko leto jeli zbirati črni oblaki v Makedoniji, je bil odpoklican in imenovan za poveljnika vojnega brodovja v Črnem morju. Ob začetku vojne na Daljnem Vztoku je car Nikolaj poklical Skridlova v Petrograd, vsled česar se je splošno mislilo, da bo imenovan za poveljnika v Port Arturu. To se takrat ni zgodilo. Šele vsled tragične smrti admirala Makarova je bil poklican na to odgovorno mesto.

Japonci so se umaknili.

Iz Petrograda se javlja »Standard« v London, da so hoteli Japonci ob izlivu reke Jalu izkrcati 12.000 vojakov. Ker so bili popolnoma prepričani, da nikjer v obližju ni Rusov, so bili toliko neprevidni, da niso opazili močnega ruskega voja, ki je iz zasede prežal nanje. Rusi niso Japoncev pri izkrcanju prav nič motili. Ko je pa bila že cela armada na suhem, so jo obkolili in vnel se je hud boj. Japonci so bili poraženi in so se morali umakniti na ladje. Rusi so vjeli mnogo Japoncev in jim odvzeli tudi več topov in dosti streljiva in provijanta. Ko so se Japonci že umaknili na ladje, so Rusi še neprestano streljali nanje. Japonske izgube so baje zelo velike. — Ako je ta vest resnična, dokazuje, da Japoncem, dasi imajo pretežno premoč na morju, ne bo tako lahko se izkrcati v južni Mandžurski ali na polotoku Kvantung, kakor so prokovali nekateri nemški listi. Prav gotovo pa je, da bo prišlo na vseh mestih, kjer se bo izkrcevalo japonsko vojaštvo, do ljutih bojov in da bo samo od teh odvisno, ali se bo poizkušeno izkrcevanje posrečilo ali ne.

Požrtvovalni car.

V »Petit parisien« dementuje neki ruski diplomat vsa poročila, da bi Rusija nameravala v inozemstvu najeti večje posojilo. Dotični diplomat ima izborne zveze in uživa največje zaupanje carja samega. Po njegovem zatrdilu se je car Nikolaj, ki ima osebno ogromno premoženje in ima samo v inozemskih bankah naloženih 800 milijonov rubljev, odločil, da dvigne vse te vloge in jih naloži v ruski banki. Obenem pa je tudi izjavil, da bo to svoto v slučaju potrebe posodil ruskemu narodu brez obresti in kakršnegakoli jamstva, ne da bi se določilo, kdaj bi bilo treba ta dolg vrniti.

Pomnožitev avstrijske mornarice.

Dunaj, 18. aprila. V skupnih ministrskih konferencah je vojna uprava baje tudi zahtevala pomnoženi kredit za mornarico. Sporazumljenje pa se ni doseglo ter pride zadeva pred kronski svet. Vsekakor pa se predloži delegacijam zahteva za pomnožitev torpedovk.

Bolgarsko-belgijski spor.

Sofija, 18. aprila. Diplomatične vezi med bolgarsko in belgijsko vlado so se prekinile, ker ni hotela bolgarska vlada izročiti Belgiji dveh Belgijcev, ki sta pri bruseljski kolonijalni banki izvršila velika poverjenja ter zbežala v Sofijo. Da se spor poravnata, imela sta ministra Petrov in Petkov v Sitnjakovem posvetovanju s knezom, ki je prišel tja iz samostana Rilo.

Dopisi.

Iz Metlike. Že dlje časa se zadira nekdo v »Slovenca« izmed metliške klerikalne inteligence v I. dolensko posojilnico. Ne zmenili bi se za take dopise, da ne presegajo vrhunca nesramnosti. Če kemu pameti manjka, sposodi si hudobnost. To dokazuje metliški novičar v polni meri. Nečemo se z negativnim klerikalnim veleumom spuščati v debato, ampak razkrinkati hočemo njegovo liguorijanstvo. Prvi dolenski posojilnici se očitajo nerednosti. Kaj je na tem, naj čitatelj sam razsodi. 1. Zadnje volitve. Kdor čita »Slovenca«, misli, da so se pri zadnjih posojilniških volitvah vršile gorostasne sleparije. Z mefistofiško zlobnostjo imenuje vedoma enega in istega funkcionarja »tajnika«, »blagajnika« in »predsednika«, seveda z namenom, da bi pri svojih backih sprožil misel, da so vsi imenovani krivci in bi dobil za svojo žaloigro kar — trojčke. Stvar je tale: Blagajničar, kojega zopetna izvolitev je bila itak sigurna, je v smešni bojazni prepisal 19 deležev, koje je po svoji izjavi kupil, tako da so mogli vsi navedeni deleži glasovati, kar bi sicer ne bilo, ker ne more nihče imeti več nego pet glasov. In to je tista velikanska sleparija, ki se trobi med svet. Kazenska pravda pa je pokazala, da posojilnice same v tem oziru ne zadene niti najmanjša krivda, ampak le blagajničarja, ki je bil z globo kaznovan — pa tudi le zato, ker je blagajničar pri zavodu. 2. Zmanjkalo je 27.000 gl. ali 54.000 K. — Če človek čita »Slovenca«, domneval bi res, da se je ugnezdil pri I. dolenski posojilnici »Drozd« in da se je znesek defraudiral, in to v zadnjem času. Častiti bralec pa naj iz sledečega posname, kakih političnih lopovov se nam je v vsem političnem življenju otesati. Stvar pa je tale: Dne 20. junija 1895 (tedaj že pred devetimi leti) vložila je neka stranka pri naši posojilnici 26.205 gl. 57 kr. Stranki izdala se je vložna knjižica in se je navedena denarna vloga vpisala v vse knjige, le v glavno knjigo je tedanj, sedaj že pokojni blagajničar pomotoma ni vpisal. Ker se pa koncem leta sklepajo računi po glavni knjigi, preostajal je navedeni znesek mimo družega dobička in se je izročil deloma rezervnemu zakladu, deloma pa se je razdelil kot dividenda med društvenike. Na pomoto se je prišlo šele, ko je 23. aprila 1896 hotela stranka vzdigniti obresti. Pomota pa se je poravnala s tem, da se je v prihodnjem času dobiček, ki bi se imel razdeliti med društvenike, porabil v pokritje imenovane pasivne točke. Kdo je bil tedaj oškodovan? Nihče. Niti vlagatelj, ne društveniki, ker so to slednji, kar so eno leto preveč sprejeli, pozneje, ne da bi kaj občutili, vrnili s tem, da so se dividende zmanjšale. Kakor rečeno, vršilo se je to že pred devetimi leti v času, ko je bil ves odbor drug nego je danes in je v odboru sedelo še nekaj klerikalcev. Če omenimo, da se je zadeva pojasnila že petkrat — mora vsak pošten človek biti uverjen, da namerava »Slovenec« dopisnik edino osumničiti naš trdni zavod. Gospod novičar, ali Vam je znan tusodni akt C 42/03? Zakaj se ne brigate za svojo

hranilnico in posojilnico, kjer se s tujim imetjem škandalozno ravna in se vloge po tri dni ne vpisujejo v knjige in sme posameznik z denarjem delati, kar hoče! 3. »Slovenec« dopisnik kriči po reviziji, seveda zajedno po državnem pravdniku. Povemo mu pa z mirno vestjo, da so pri I. dolenski posojilnici vse bilance resnične. Če je pri konsumu ter pri duhovski kasi vse tako v redu, ste lahko zadovoljni. Glede revizije se Vam pa popolnoma pridružujemo in ne prosimo, ampak zahtevamo revizije, ker baš s tem zavezali bodemo nečista usta klevetnikom. Opravičenost dopisnikovih sumničenj pa bodo osvetlile sledeče številke: Promet leta 1903 je znašal 3.442.938 K 72 vin. Rezervni zaklad znaša 90.000 kron. Vrednost nepremičnin, to je metliški grad itd., postavila se je v bilanco le z zneskom 75.500 K, akoravno presega vrednost 100.000 K. Rezervnemu zakladu pripisalo se je 27.030 kron. Promet v I. četrtletju leta 1904 je znašal 848.991 K 82 vin. To v pojasnilo in presojo na nesramne laži v »Slovenca«.

Vodstvo in nadzorstvo I. dolenske posojilnice v Metliki.

Domače in razne novice.

— Neenako postopanje.

Včeraj je bil pogreb g. Ernesta Jeunikerja. Nesrečni mož, ki si je sam končal življenje, je bil cerkveno pokopan, in sicer je bil cerkveni pogreb dovoljen na podlagi spričevala gosp. primarija dr. Gregoriča, ki je potrdil, da se je pokojnik ustrelil v trenutku duševne nezavednosti. To spričevalo je tako zaleglo, da se niti sekcija ni izvršila. Prav je, da se je dovolil cerkveni pogreb in mi moramo zato škofa le pohvaliti. Zamolčati pa ne moremo svojega začudenja, da ima škof vsak čas drugo taktiko. Pokojni krojač Železnikar je bil notorično več let, predno si je končal življenje, slaboumen, ali dasi je dr. Gregorič po njegovi smrti napravil spričevalo v tem zmislu, vendar ni hotel škof dovoliti cerkvenega pogreba. Kaj je pač vzrok, da škof tako različno postopa? Na to vprašanje je jako težko odgovoriti. Eni menijo, da se je škof poboljšal, drugi spravljajo g. Jeunikerju dovoljeni cerkveni pogreb v zvezo s škofovim pastirskim listom na kranjske Nemce, tretji pa celo govore o posebni — taksi.

— **Kako so klerikalci agitirali** pri zadnjih volitvah, nam priča naslednje pismo, ki smo je dobili od popolnoma zanesljive strani: »... Imam sorodnika v neki vasi kranjskega okraja, ki je sicer skrajno veren in pobožen mož, ali je vendar hotel glasovati za Novaka. Glasoval je pa za Demšarja. Ko sem ga radi tega prijel, mi je v svoje opravičevanje povedal to-le: Veliki teden sta hodila dva kranjska kaplana in neki lemenatar okrog volilcev jih nagovarjala na svojo stran in popisovala listke. Prišli so tudi k nam. Jaz sem rekel, da bom volil Novaka. Zdaj je bil ogenj v hiši. Na vse načine so me pestili in mi grozili. Na zadnje so rekli, da je danes zame odlični dan, češ eden nas ima pekel, drugi nebesa, lemenatar pa vedeža. Če volite Demšarja, vam damo nebesa, če volite Novaka, pridete v pekel. Strašno so me podajali, tako da sem na zadnje obljubil, da bom volil Demšarja. Že ko sem se udal, so mi

rekli: pa da pridete gotovo volit Demšarja; poglejte, gospod lemenatar imajo vedeža in bodo vedeli, če ste ostali doma ali če ste volili Novaka. Če ostaneta doma ali volite Novaka, pridem s peklom. — Tako je pravil moj pobožni sorodnik, ki je še danes prepričan, da sta kaplana govorila resnico in da je imel lemenatar vedeža. Čemu se je neki tako neumnim ljudem dala volilna pravica?

— **Škofovo pastirsko pismo kranjskim Nemcem** je bilo predmet obširnim razpravam v nemških časopisih. Dasi je škof natančno naštel, kako znamenito v verskem oziru je preskrbljeno za kranjske Nemce, so mu vendar očitali, da je naroden, celo da je preveč naroden. Kdor hoče spoznati narodnjaštvo našega škofa, mora primerjati njegovo delovanje v narodnem oziru z delovanjem raznih nemških škofov. Svoječasni graški škof Zwerger se ni nikdar hvalil, da skrbi tudi za Slovence svoje škofije, nego je kruto in brezobzirno odpravil zadnje slovenske pridige v graški nadškofiji. In kako se postopa v tržaški škofiji, kako se tam izpodriva slovenski jezik iz cerkve. Očitno je torej, da so nemški listi našemu škofu delali veliko krivico, ko so mu očitali, da je preveč naroden, saj je toliko nemških pridig in litanij, da bi morala Ljubljana popolnoma nemška biti, če naj bi bile te cerkve vedno polne. Škof pa ne čuva samo te »nemške posesti«, nego je še množil. Ta »slovenski« škof Anton Bonaventura je sedaj odredil, da bo odslej na Jesenicah vsako nedeljo nemška pridiga. Znano je, da so prav Jesenice tisti kraj, o katerem klerikalci toliko pišejo, da je v nevarnosti; v vseh varijacijah pripovedujejo, da odtod preti nevarnost ponemčenja celi Gorenjski in v tej občini je »slovenski« škof Jaglič uvedel nekaj popolnoma novega, namreč nemške pridige. Potrebne niso bile, ker je na Jesenicah kamaj par tucatov pravih Nemcev, ki izvzemši nekaj posamičnikov vsi slovenski znajo. In radi njih tudi ni treba nemških pridig, ker jih bodo tako malo obiskovali, kakor doslej slovenske. Škof je na Jesenicah uvedel te nemške pridige, da bi se Nemcem prikupil, zgolj iz političnih namenov. »Slovenec« je dostikrat pisal, da se na Gorenjskem in ravno na Jesenicah koplje slovenstvu grob; prvi žebelj v krsto gorenjskega slovenstva je zabil škof Anton Bonaventura.

— **Iz Poljan nad Škofjo Loko** se nam piše: Pri nas imamo kaplaneta, ki je v vsakem oziru komaj podoben rojenemu teliču! Taka reva je, da Vam kar povedati ne moremo! Tudi v cerkvi ni zanič, in če bi smela na prižnico krava iz farovškega hleva, bi gotovo boljše pridigovala, kakor to kaplanče. Kadar gre obhajati, pozabi štolo; eni pravijo iz neumnosti, drugi pa iz zaljubljenosti. Ker toliko že opazujemo, da svoje zaljubljene oči meče po naših dekletih, in prav vidimo, da bi tonzuriranemu fantetu ne škodilo, če bi se mu malo puščalo. Sedaj po volitvi je pa ta reva kar zbesnela. V »Slovenca« napada našega vrlega župana, našega nadučitelja in predvsem »Gospoda z Viso-

kega. Prav v vsakega se zaganja ta smrdljiva podrepna muha! Mi Poljanci pa pravimo: toliko časa bo siten, da jo bo skupil!

— **Iz Trate nad Poljanami** se nam piše: Pri nas sta sedaj dva polomljena popa. Ker nimata nič opraviti, pisarita v »Slovenca«. Pri tem se zaganjata v našega obče spoštovanega župana ter mu očitata »modrosti«. Tem popom, posebno enemu, ki je že več šol na kol obesil, bodi povedano, da ima naš župan več v peti, nego onadva v žegnanih glavah! Če gospodka ne bo dala mirovala, pripetiti se jima zna tisto, kar se je svojčas pripetilo — Soukupovi kuharici. Molčita torej, da se vama, ki sta vendar do kosti obrabljena farčeta, kaj človeškega ne pripetiti.

— **Za spomin cesarice Elizabete.** V Genfu se je ustanovil osrednji odbor, ki ima namen, nabirati prispevkov, da se v Genfu v spomin cesarice Elizabete zgradi cerkev in postavi spomenik. Odposlanec tega odbora, g. Žiga Singer, je bil te dni v Ljubljani, da ustanovi za kranjsko deželo tak odbor. Častno predsedstvo prevzame deželni glavar pl. Detela, odboru je pa pristopilo že več gospodov, med njimi tudi župan Hribar.

— **Konsum v Dolenji vasi.** Ta teden se bo pred okrožnim sodiščem v Novem mestu vršila že naznanjena obravnava zaradi sleparij v konsumnem društvu v Dolenji vasi. Obtoženi so: Orožen Franc, Dejak Anton, Kramar Franc, Češarek Jakob, Gnidica Ivan, Pogorelec Anton, Hönigman Marko, Kromar Karol, Pahulj Anton, Grebenc Anton, Grajnar Marko, Klun Lovro, Rus Janez, Žužek Jožef, poslovodja konsuma, Seliškar Karol, revizor prej »Gospodarske zveze« sedaj »Zadružne zveze«, Škrabec Janez, Petek Stefan in Gabrovšek Franc. Prič bo 30. Okolnost, da je obtožen tudi revizor Seliškar, nam je pojasnila, s kakšnim namenom je oni dan »Slovenec« tako gostobesedno pripovedoval, da je bil ta isti Seliškar, katerega je celjsko okrožno sodišče radi falsifikacije bilanc obsodilo, pri najvišjem sodišču oproščen. »Slovenec« je mnogo govoril o tej oprostitev, samo razlogov za oprostitev ni povedal, nego jih je previdno zamolčal. In vendar je treba poznati razloge, če naj se spozna pomen rzsodbe. No, »Slovenec« je imel gotovo svoje posebne namene, ko je naznanil oprostitev, razloge pa zamolčal; njegovi nameni so nam zdaj, ko vemo, da je Seliškar v Novem mestu obtožen, popolnoma jasni. »Slovenec« je bil v veliki zmoti, če je mislil, da bo s svojim časnikarskim manevrom uplival na novomeške sodnike. Obravnava bo predsedoval sodni svetnik g. Gandini.

— **„Žrtev razmer“.** Čitatelji naši se gotovo spominjajo podlistka, ki je začetkom lanskega leta izhajal v našem listku in je ljubljanskega škofa tako bolel, da je šel na Dunaj prosit, naj se listek konfiscira. In ker avstrijski ministri škofom vedno radi ustrezajo, je res prišel ukaz, da se mora listek konfiscirati, in tisto drž. pravdnishstvo, ki ni prej v listku ničesar kaznjivega našlo, je sedaj moralo konfiskacijo izvršiti in jo zastopati. Sodišče je konfiskacijo odobrilo. A kaj se je zgo-

dilo sedaj? V Ameriki izhaja izvrstni slovenski časopis »Glas Svobode« (naslov tega lista je: Glas Svobode — 563 Throop Street Pilsen Station — Chicago, Ill.) in ta je podlistek »Žrtev razmer« ponatisnil. Spis je med ameriškimi Slovenci obudil toliko zanimanja, da ga je uredništvo »Glasa Svobode« natisnilo kot posebno knjigo pod naslovom »Žrtev razmer, zapiski kranjskega kaplana«. To knjigo prodaja uredništvo omenjenega lista po kroni avstrijske veljave, in kakor se nam poroča iz Amerike, se knjiga dobro prodaja. — Pri ti priliki bodi omenjeno, da je »Glas Svobode« ponatisnil tudi povest »Opatov praporščak« in studijo, ki smo jo priobčili pod naslovom »Petrova skala«.

— **Kurzovci na delu.** Nezmožnost nemških kurzovcev za službovanje med Slovenci je sijajno dokazal slučaj Bratuša. Vzlic temu preplavlja vlada slovenski štajer še vedno s takimi ljudmi. Kake budalosti se primerjajo tem uradnikom vsled njihove jezikovne nesposobnosti, kaže naslednji slučaj, ki se je zgodil pri sodišču v Celju. Neki zaslišanec je izpovedal, da so mu v shrambo izročene klobase pojedle podgane. Zapisnikar-kurzovec seveda ne ve, kaj je podgana, pač pa je že večkrat jedel možgane z jajci. In kaj vam zapiše to nesrečno človeče v uradni zapisnik? Da so klobase pojedle možgane. In taki uradniki službujejo na Slovenskem in režejo Slovincem kruh pravice.

— **Kurat — „špricenmajster“.** Prijatelj našega lista nam piše: Ko sem bil na potovanju, prišel sem v vas Srpenice. Ravno tedaj so imeli tamošnji ognjegasci vajo, kateri je seveda prisostvoval tudi g. kurat. Kaj komičen prizor je bil, videti, kako se je sukal gosp. kurat okolu brizgalnice ter delil obenem tudi stroge ukaze bogaboječim gasilcem. Dobre pol ure sem imel čast gledati otročje početje svetega moža ter slušati njegova povelja. Povprašal sem nekega člana, kaj da je pravzaprav ta gospod pri požarni brambi. Odgovor je bil kratek: »špricenmajster«. Videlo se je možu, da je nejevoljen. Ali je pri vas »špricenmajster« poveljnik, vprašam dalje. Ah ne! Načelnik je gospod učitelj, a ga ni tu in sedaj fajmošter »befeletalajoc«. Pa se kaj razumejo ta gospod na brizgalno? Nič, mi odgovori mož, zadnjič ko je v Bovcu gorelo, je imel kurat poveljstvo pri nas. — Glejte, takrat nam je prepovedal rabiti gasilno orodje, kakor lestve in take reči, sam je bil pa pri »špricavnicah« in se igral s šravli kakor kak otrok, in sicer toliko časa, da je brizgalno prav »zašravfal«, da ni dala nič vode. Če bi bili kurata še dalje poslušali in mu pustili brizgalno, bi bile pogorele še ostale hiše! Kako se pa piše ta gospod, vprašam moža dalje? Matevž jim je ime, in Ivančič se jim pa pravi, je bil odgovor. — Očividno.

— **Civilen pogreb v Gorici.** V četrtek so v Gorici pokopali podtajnika trgovske in obrtne zbornice Ernesta de Bassa — brez duhovnika in celo brez križa. Stolni župnik, kanonik dr. Sedej ni dovolil cerkvenega pogreba, ker je bil Bassa ločen od svoje žene in je živel z drugo. Ta blazna nestrpnost je bila vzrok, da je imel de Bassa nad vse sijajen pogreb. Ko je šel spreved po Gosposki ulici, so stali tam štirje duhovniki in prodajali zijala. Odkril se ni nobeden. Ti popje menda mislijo, da se ljudje pri cerkvenih pogrebi odkrivajo duhovnikom, dasi se z odkrivanjem le mrtvecem izkazuje poslednja čast. Ker se torej ti duhovniki niso odkrili,

ko so nesli mimo njih krsto, so ljudje zagodrnjali. Zdaj sta se dva odkrila, dva pa še ne dokler se ni slišal klic: »Dol s klobuki!« Zdaj sta se šele odkrila. Sploh pa se je v četrtek v Gorici zaradi tega pogreba strašno preklinjalo — koga si je lahko militi — in v laškem jeziku se da kleti, da človeku kar lasje vstajajo.

— **„Sokol“ se snuje v Kamniku.** Pripravljalni odbor obstoječ iz 12 članov ima v četrtek dne 21. t. m. sejo, pri kateri se določi dan ustanovnega shoda. Društvu je doslej pristopilo 24 telovadcev, ki se pod načelstvom gospoda Pollaka v oddelkih marljivo urijo. Četa telovadcev se gotovo še pomnoži, ker dohajajo vedno nove prijave za pristop. Navdušenje za »Sokola« je splošno. Vzradoščeni pozdravljamo ustanovitev najmlajšega slovenskega Sokola, ki postane važnega pomena za naše mesto in okolico.

— **Umrl je v Ljubnem na Gor.** Štajerskem Al. Murkovič, bivši učitelj. Pred 9 leti je šel v pokoj ter ustanovil pevsko in orglarsko šolo v svoji hiši. Poučeval je tudi petje na gimnaziji. Rojen bil je v Mali Nedelji.

— **Hvaležen kaznenec.** V Škofji Loki je 13. t. m. umrl sodnijski sluga, preje paznik na mariborski kaznilnici L. Orehek. Kropit ga je prišel velik, delavsko opravljen človek. Po kratkem molku izgovoril je, bolj za se, karakteristične besede: »V Mariboru je 14 mesecev za mano hodil in mi je bil zmiraj dober, zato mu privoščim nebesa.«

— **Ogenj v Pristavi.** Iz novomeške okolice se nam piše: Dne 12. aprila okoli 1/4. ure pop., ko so bili skoraj vsi odrastli na polju in v vinogradih, je nastal pri posestniku Francu Merviču h. št. 4 ogenj. Dokazano sicer še ni, kako je nastal ogenj, a vobče se sodi, da so zažgali otroci. Ker je pihal veter, se je ogenj razširil neznansko hitro. Pogorele so hiše in gospodarska poslopja Janeza Bačarja, Franceta Gazvoda, Ivana Gazvoda, Ivana Jeniča, Jožefa Primeca, Franca Lenarčiča, Ivana Gozvoda, Franceta Bačarja, Alojzija Crtaliča, Kocijana Mavzerja. — Uničene pa niso samo hiše in gospodarska poslopja, temveč tudi vsa obleka, vsa gospodarska orodja, sploh vse, kar je bilo pod streho. Zgorela so tri goveda in 4 prašiči. (Poročevalec »Laibacherice« je bil slabo poučen, ko to zanika.) Tudi škoda je cenjena na 80.000 kron, a vsi pogorelci skup so le za 11.820 kron zavarovani. Prvi je bil na pogorišču orožniški postajevodja v Cerovcu. Prihiteli so na pomoč ljudje iz sosednjih vasi. Posebno pohvalo pa zasluži Ivan Kulovec iz Podgrada, ki je z ročno brizgalno rešil, oziroma omejil ogenj, da ni pogorela cela 170 poslopij broječa vas. Hiše so krite vse s slamo. Okrajni glavar je prišel na lice mesta in dal večjo vsoto, da se razdeli med uboge pogorelece. C. k. žandarmerija novomeška, ki je vsled iskanja mrtveca v Krki bila zadržana, je dospela nekoliko pozneje in pomagala miriti ljudi in omejevati požar. Novomeška požarna bramba pa ni prišla, ker se je vedelo, da itak ni vode, razen par mlakuž. Omeniti je tudi hrabrosti bivšega pijo-nirja Ivana Jeniča iz Jurne vasi in občinskega svetovaleca Franca Strniša iz Vine vasi in posestnikovega sina Franca Jeniča iz Koroške vasi. Ti so delali vso noč; bati se je bilo namreč, da potegne proti jutru veter in vpepeli še ostala poslopja. Boda je velikanska, pomoč potrebna.

* **Najnovejše novice.** — Cesar na Štajerskem. Meseca avgusta pride cesar za dolgo časa v svoj lovski gradič v Eisenerz, kamor ga pride obiskat tudi perzijski šah.

— Češki Sokoli na Francoskem. O binkoštih se odpelje več čeških sokolskih društev v Pariz in v Arras; v Arrasu se vrše velike pobratimske slavnosti med Čehi in Francozi.

— Danski prestolonaslednik je prišel s soprogo in hčerama Thyra in Dagmar na Dunaj inkognito.

— Španski ministrski predsednik Maura je atentat že srečno prebolel ter je včeraj predaval v nekem zavodu v Barceloni.

— Štrajki v Budapešti. Štrajkujoči slaščičarji so otvorili na dveh krajih v mestu svoje prodajalne, ki jih občinstvo ves dan oblega ter vse pokupi.

— Zadavljen župnik. V Stiju pri Vrgovcu (Dalmacija) so našli župnika Mimica zadavljenega. Zadavila sta ga že dne 23. marca njegova vnukinja Katarina in njen mož Ancich, ker jima župnik ni hotel dati denarne podpore. Morilca sta zbežala najbrže na Grško.

— Toča v aprilu. Po vročem dnevu se je v nedeljo zvečer vsula kakor jajca debela toča nad Prago in okolico. Pabila je nebroj šip.

— Za mirovno propagando in za razoroževanje je zapustil v Parizu umrli milijonar Michonis 800.000 frankov.

— Požar v cesarski palači. V korejski cesarski palači v Šoulu je nastal v noči 14. t. m. požar, ki je trajal celo noč. Cesar je moral s svojo rodbino bežati.

— Irma Tihanyi, ki je imela na Dunaju dvoumni zavod »Pension superbe«, ki so ga obiskovali najvišji aristokratje, je bila zaradi ponarejanja menic obojena na tri leta ječe. Značilno je, da je eno teh menic prostovoljno plačal baron Chlumeccky v znesku 20.000 K.

* **Kupčija s praznovanjem.** V klerikalni »Kärntner Zeitung« je čitati sledeči razglas: »Vsled novih zvez z Rimom se je podpisani trgovini knjig in umetnin posrečilo, da si je nabavila svetovnoslavne rimske verske spomenike v ponarejenju: potni prt sv. Veronike (se je pravega prta dotaknil), žeblice, s kakršnimi je bil Kristus na križ pribit (s pravim takim žebljem, ki ga hranijo v S. Croce della Gerusalemme, dotaknen) itd. Knjigarna sv. Jožefa.« — Ta knjigarna je takorekoč last škofa Kahna, vsled česar zatelebano ljudstvo še bolj verjame takim verskim sleparijam. Čudimo se, da si »vsled novih zvez z Rimom« še ni nabavila Kristusovih plenih, kože tistega osla, na katerem je sv. družina odjahala iz Betlehema itd.

* **Jed in pijača.** Vsakdo ve, da sta jed in pijača neizogibno potrebni sredstva za življenje. Vendar se daje prvenstvo jedi. Če navadna govornica potrjuje to na način, da pravijo skoraj vsi narodi jesti in piti in ne narobe. Tako govorimo da si služimo vsakdanji kruh, ne pa vsakdanjo pijačo, sploh bi rekli, da je jed, mnogo potrebnejša — nego pijača. — Toda na drugi strani imamo pijačo v mnogo večji časti. Tako n. pr. je vse polno napitnice (pesmi o vinu) ali nobene pesnice o kruhu ali sploh o jedi. Napivamo na zdravje svojih tovarišev, ali ne sliši se, da bi se na njih zdravje jedlo. Na videz imajo sicer slavnostni obedi namen, kjer se pa ne je na zdravje, marveč na čast svojih prijateljev in znancev, a kjer pa tudi ni brez pijače!

* **Francosko časopisje.** Koliko smo v Avstriji zaostali za kulturo glede čitanja — pri čemer je seveda nesrečna cokla tudi zabranjena kolportaza — kaže nam najbolje Francija s svojim velikim časopisjem, ki se vrsti glede odjemalcev sledeče: »Le Petit Parisien« se tiska v 1.500.000 izvodih, »Le Petit Journal« v 800.000 izvodih, »Le Journal« v 750.000 izvodih, »Le Matin« v 400.000 izvodih, »L'Echo de Paris« v 100.000 izvodih, »La Patrie« v 90.000 izvodih, »La Presse« v 70.000 izvodih, »L'Intransigeant« v 66.000 izvodih, »L'Action« v 55.000 izvodih, »Le Radical« v 48.000 izvodih, »La Lanterne« v 42.000 izvodih, »La Figaro« v 30.000 izvodih.

*** Maščevanje goljufanega moža.** Grozno se je maščeval mesar Bodrogi v Aradu nad zapeljivcem svoje žene. Sobarica mu je izdala, da ima obdinski pisar Krischan ljubavno razmerje z njegovo ženo. Mesar je navidezno odpotoval ter je ponoči presenetil zaljubljenca v ženinini spalnici. Zvezal je oba za roke in noge. Medtem ko je pisarja obesil za noge na klin, kakor se obeša tele, posrečilo se je ženi, da se je razvezala ter skočila skozi okno. Ko je žena alarmirala sosede, so našli ti mesarja, kako je hladnokrvno deval pisarja iz kože; z nog mu je bil že odrli kožo. Le z veliko težavo so ga prisilili, da je pustil svojo žrtev, toda pisar je bil že mrtev, ker ga je zadela kap na možgane.

*** Sodno zasliševanje.** Pri neki sodni razpravi je stavil državni pravdnik priči sledeče vprašanje: „Ali ste — vem sicer, da niste, toda vprašanje vam le moram staviti — dne 24., — ni bilo 24. temuč 25., toda napačni datum izvira iz pomote v aktih — videli toženega? Pravzaprav se ne gre za toženega, temuč za tožitelja, ker je predložena protitožba, toda tega ne razumete — tedaj odgovorite jasno: da ali ne?“ — Edini odgovor tako vprašanega je bil: „Kaaaj?“

*** Belgijske krutosti v Afriki.** Nedavno je obiskala delegacija ameriških baptističnih in presbiterijanskih misijonarjev, kakor tudi zastopniki organizacije Disciples of Christ, državnega tajnika Haya in predsednika Roosevelta, da se pritožijo proti grozovitostim belgijskih uradnikov v državi Congo. Pritoževalci so prinesli seboj fotografske slike iz Afrike, na katerih je videti otroke z odsekanimi rokami in nogami, katere grozovitosti so izvršili državni uradniki nad nedolžnimi otroki domačinov. To so uradniki storili le radi tega, ker starši teh otrok niso nabrali dovoljno količino gumija. Pritoževalci trdijo, da je vsled krutosti belgijskih uradnikov delovanje ameriških misijonarjev popolnoma nemogoče, kajti domačini ostavljajo misijonske pokrajine in ne pošiljajo več svojih otrok v misijonske šole. Roosevelt je obljubil, da bode pritožbe pozorljivo proučil in za zamorce posredoval na dostojnem mestu.

*** Kraljice, ki kadé.** Španska kraljica — mati Marija Kristina pokadi na dan veliko množino egiptskih cigaret. Portugalska kraljica tudi pokadi vsak dan nekoliko cigaret, ki so napravljene v Draždanih iz posebnega tobaka. Njena mati, grofica de Paris, kadi samo havanski tobak. Tudi ruska carica si krajša čas s kajenjem. Na njeni pisalni mizi je vedno zlata, umetniško izdelana škatljica za cigarete. Italijanska kraljica kadi le redkoma. Bivša srbska kraljica Natalija je strastna kadilka. Romunska kraljica Elizabeta nosi vedno sabo polno škatljo cigaret, da jih ponudi drugim, sama pa ne kadi. Na angleškem dvoru je ženskam kajenje strogo prepovedano, ker kraljica Aleksandra ne trpi cigaretnega dima.

*** Pomagal si je iz zadrege.** V Parizu se je nedavno vozil pozno po noči domov v kočiji neki mlad mož. Potoma mu je prišlo na um, da nima pri sebi denarja, da plača voznika. V naglici si je izmislil sledeče sredstvo, da se reši iz zadrege. Ko je izstopil pred svojim stanovanjem, pripovedoval je vozniku na videz ves preplašen, da je izgubil v kočiji dva napoleondra (40 frankov v zlatu) ter da jih v temi ni mogel najti, zato da mora iti v svoje stanovanje po luč, da lažje preišče kočijo. Naglo je odprl vežna vrata in poslušal za njimi in čul je, kako se je voznik odpeljal. Hitro je odprl zopet vrata in kličal voznika; toda ta je bil gluh in je še hitreje pognal konja. Mlad mož se je še v postelji sladko smejal načinu, kako se je zastoj pripeljal domov.

Semena

Lucerne in domače detelje brez predence, ali žide, pravi ribniški fižol, jare rži, repe, pese, korenja za krmo, vsakovrstne mešane trave za mokra, suha in peščena tla, vsa druga poljska in vrtna semena, zanesljivega kalenja iz pravih virov priporočam

trgovina z deželnimi pridelki in špecerijskim blagom

R. & E. ROOSS

Kranj — Gorenjsko.

Ob času kupnje po najvišjih cenah: vse dež. pridelke, kakor tudi smrekove sterže, suhe jed, gobe, gorski mah, krompir i. t. d.

Šunka

s kožo 1 gld. brez kože 95 kr. brez kosti s kožo 1 gld 10 kr. kr. plečeta brez kosti 90 kr., suho meso 78 kr., slanina 82 kr., prešičevi jeziki 1 gld, goveji 1 gld. 20 kr., glavina brez kosti 45 kr. Dunajske salame 80 kr., prave boljše 1 gld., iz šunke 1 gld. 20 kr. Ogrska la salame 1 gld. 70 kr., salame á la ogrske trde 1 gld. 50 kr. kila. Velike klobase po 20 kr. — Pošiljam le dobro blago od 5 kil naprej proti povzetju

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Zmešane lasce

kupuje po najvišjih cenah in plača bolje nego vsaka zunanja firma

Ludovik Businaro

v Ljubljani, Hilšarjeve ulice št. 10.

Nabiralce las opozarjam s tem uljudno na svojo firmo.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo

Kneippovo sladno kavo

kot primes vsakdanji kavni pijači.

Slovenoi in Slovenke I Ne zabíte družbe sv. Cirila Ir. Metoda I

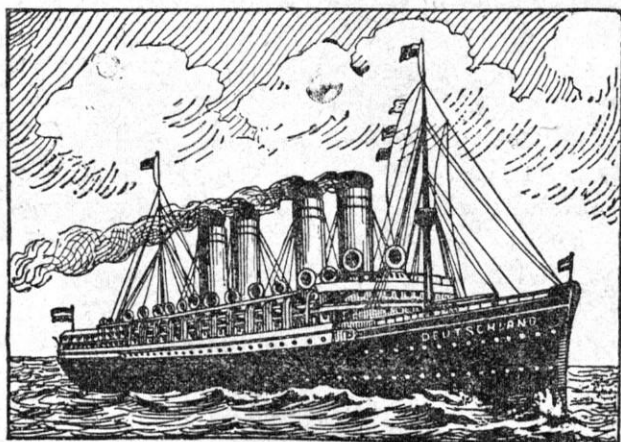
Loterijske srečke.

Dunaj, 9. aprila.	21, 57, 28 36, 1.
Trst, 16. aprila.	32, 38, 21, 12 15
Praga, 6. aprila.	54, 47, 66, 65 90.
Linc 16. aprila.	77, 37, 14, 3, 49.
Brno, 13. aprila.	17, 1, 7, 66, 25.
Gradeo, 9. aprila.	14, 77, 35, 25, 63.

Sedaj gld. 70.

Zelo znižane vozne cene v Ameriko.

Preje gld. 105.

Ravno ista vožnja in postrežba kakor prej e.

Iz Ljubljane v Novi-York samo 70 gld.

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija i. t. d. toliko višje, kolikor je tarifna cena po ameriški železnici; s priznano najboljšimi parniki družbe

Hamburg-Amerika Linie.

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 K are na moj naslov: 2282-33

Jr. Seunig, Ljubljana, Dunajska cesta št. 31.

Zarezane strešnike

vštricne (Strangfalzziegel) in francoske (gepresste Falzziegel)

Zidarsko opeko, cement roman in portland glinaste peči in štedilnike plošče za tlak šamotne in cementne

kakor tudi

vse drugo stavbinsko blago

ponujajo po najnižjih cenah v poljubnih množinah

F. P. Vidic & Comp., Ljubljana.

KAROL REBEK

od c. kr. vlade potrjeni zastopnik proge 978-2

„Rdeča zvezda“
Ljubljana, Kolodvorske ulice 41

od južnega kolodvora druga hiša na desno.
Najkrajša, najcenejša in najboljša vožnja

v Ameriko

je na brzoparnikih te linije.

Potniki bodo edino pri meni brezplačno zdravniško preiskani.

Veljavne vozne listke in natančni pouk izseljencem dobi se v moji pisarni: Kolodvorske ulice št. 41.

Karol Rebek.

